

Eksen Çağı 8

– Bayram KAYA · 20 Mayıs 2018

"Daha genç olan ilahlar anne-babalarına karşı ayaklandılar" söylemindeki genç ilahlar, olasılıkla ilahların melezi olanlardı. Melezler karşıt gruplar birleşmeli doğumlarıyla oluşan 1. Kuşak Kingulardı. Anunnakilerdi. Karşıt ilahlardan doğan ittifakın ilk melezleriydiler.

Kingular saf ve etnik totemi ilah özelliklerini yitirmekle melezdiler. Melezler iki ayrı gruptan ilahların biyo kültür melezi olmakla yarı ilahlardı. Karşıt gruplar melezli Kingular ya da Anunnakiler birleşmesinden de 2. Kuşak denen insan nesilleri doğmuştu. Ama ön ittifaklarda ana baba kavramı yoktu.

Aslında insan dördüncü nesil sayılmalıdır. 1.Kuşak insanımsılardır. 2. kuşak totemiler ve ilahlardır. 3. nesil ilahi dönem ön ittifakı içindeki yarı ilah olan melezlerdir. 4. kuşakta melezler çaprazlamasından doğan kuşak olmakla insandır.

Buna göre ayaklananlar ittifaka katılıp daha sonra ahde vefa etmeyen; Utnapiştım veya Nuh gibi El tandanslı kişisi sahipliği olan gruplardı. Bu gruplar kendisinden önceki ya da kendisinin yaptığı ittifak ahbine karşı çıkmakla, ittifaktan kovulanlar veya sürgün yiyenlerdi. İlahlar totem grupların kendi gücü ve hafızasıydılar. Oysaki bir de ittifakın gücü ve ittfak hafızası olmakla ittifaka göre düşünen ve ittifakı koruyan tevhit ilahı vardı.

İttifaktan kovulanlar, kendi ilah gücü temsilciliği olan ilahının sözünü kutsayacaklardı. Ayrılıkçı gruplar kendi ilahlarının kutsal sözleri doğrultusunda olmakla haklı ve doğru olacaklardı. Ayrılıkçı grubu kovan ve yerinde kalan ittifak ise kovulanları suçlardı. İttifaka ait olan, ittifak sentezinin gücü olan ilah sözünü dinlemeyenler olmakla suçlardı.

Yerinde kalanlar, ittifak ilahının takdir ve irade ahbine göre davranmaları nedenle kendilerini haklı ve doğru bulacaklardı. Aslında haklı olan bunlardı. Yeni olandı. Yeni olan da ittifak gücü olan ilah ahidine uymalarıydı.

Ana baba özel mülkiyetçi El anlayışı içinde tanımlanan kavram ve sözcüklerdi. Bu nedenle ön ittifak içindeki isyanlar ana babaya değildi. Üstelik te isyan ayrılığı grup hareketi olmadan sırf ana babaya isyan diye olamazdı.

Böylesi grup ayrılıkları içinde ana babanın da olacağı için ayrılıklar grup ayrılıklarına dönüşemezdi. Dönüşse bile grup içinde ana baba da olacağından ayrılık anlamsız olurdu. Ayrılanlar İttifakı yapanlardı. İttifak sözleşmesi nolan ahdi ortaya koyanlardı.

İttifaklar anaya babaya saygı üzerine kurulmamıştı. İttifak bağıntısı içinde ana baba ilişkisi sayılmazdı bile. Ayrılan gruptu. Ve ayrılanlar ittifak ilahlarına veya ittifakın gücü olmakla bileşke kararları olan tevhidi ilahın yasalarına karşıydılar.

Bu da çok çok normaldi. Çünkü ittifaklar öngörülemez şekilde hızlı gelişmeler ortaya koymuştu. İttifakın ahit öngörülere bu türden çok hızlı gelişme karşısında verimsiz kalıyordu. Çoğu isyanlar, hızlı olana karşı, yavaş kalanların isyanıydı.

Ya da yavaş kalanlara karşı, hızlı olanların tartışma ve isyanıydı. Bunun gibi bu isyanlara bir de yeni yeni uç veren El tandanslı mana anlayışları da bu isyanlara katılıyordu. Bu isyanlar yeni mana üzerinde ayrılıklardı

Sümer İlahisine devam edersek; "Ea; Apsu ve Mummu'ya karşı zafer kazandı". Mummu, ittifakın yani birleşmenin kendisiydi. Apsu ve Ea ittifakın grup eylemleri ve grup takdirleri olan; grupların isim tanımlı tarifi olmakla gruplar temsilcileridir.

Sosyal mantık, sosyal anlama ve sosyal anlatım süreçleri, olup bitenleri kabullenmeleri bağlamında; genellikle şu iki özelliği kendi düşünce temellerinde, içlerine sindirme ve seçme ayıklama süreci yapmışlardır. 1 Cinsel birleşme motifini. 2. Emzirme motifini olmakla, bu ikili sosyal hafızanın; en temel argümanlarıdır.

Her iki argüman da temel totem yasası içinde olan tabudurlar. Bu ikili etnik olmanın ve yalıtıma bir tecridi ortam içinde kalmanın anayasasıdır. Bu iki öznel anlamalı ilke, totem aitliğinin totem kardeşliğinin belirtisi ya da damga işaretidirler.

Totem kardeşliği ve gruptan emme prosedürü temel totemi aittir. Gruptan doğma. Grubuyla temas etme olan cinsel birleşme üzerindeki aitti oluş ve bu prosedürün gelenekleşmesi olan izin, temel totem yasasıdır. Ön ittifakların en büyük zorluğu bu temel totem yasalarını aşmaktır. Bu nedenle ön ittifaklarda totem kardeşliğinin yanında bir de ittifakın kardeşliği söylenecektir.

Böylece totem dönemden beri yasak olan grup dışından emme ve grup dışından cinsel birleşme yapmanın yasaklı tabusu; ittifakı kardeşlik üzerinde aşılacaktır. Daha açığı karşı gruptan emmeme ve karşı grupta cinsel birleşme aktiviteleri, ittifak kardeşliği üzerinde bir gerçekleşme olmakla totem yasalı tabu aşılacaktır.

Böyle olunca; şimdiki meşru olan ittifakı kardeşlik nedeniyle oluşan yeni temas kuralından ötürü; totem kardeşler arasında olan iç cinsel ilişki yasaklanacaktır. Doğan çocuğu da velayet paylaşımı yapılanaya kadar hiçbir grup emzirmeyecektir. Çocuk paylaşımıyla hangi gruba verirse o grup çocuğu emzirecektir. Emzirme

yolu ile aitti olma meşruiyeti yanında doğurmanın esamisi bile yoktu.

Bu taraf grubun doğurduğu çocuk, velayet paylaşımli kural gereği karşı gruba verilirdi. Karşı grup ta bu taraf grubun temas partneriydi. Bu kez bu taraftan karşı tarafa verilen çocuk ittifakı kardeşlik yasası gereği tıpkı eski totem dönemdeki gibi doğuran grubun cinsel (temas) partneri oluyordu.

Demem şu. Köleci döneme kadar evlilikler yoktu. Çocuk doğurmanın değildi. Çocuk illa doğurandan emmiyordu. Çocuğu emzirenler, çocuğu doğuranlar değildi. Bir kişi doğuruyordu ama doğumu ve emzirmeyi grup yapmış oluyordu. Anlam tekil olurluda değildi. Temas gibi çoğul anlamlı aktivite olandandı.

Emzirme tüm grup kadınlarının işi olmakla emzirme asli aitlik belirtisiydi. Cinsel birleşmeler içinde bir taraf koca, bir taraf onun kadını değildi.

Oysa köleci anlayışa göre emziren bir kadın, emenin annesiydi. Emen olasılıkla emzirenden doğmuştu. Birleşen kişi figürlerinde anlaşılan ifadeye göre de figürdekilerin, karı koca olarak söylenmesiydi. Bu ifadeler köleci mana ile söylenen sözcüklere göre doğruydu.

Ama bu söylemler ön ittifaklı mana sürecine göre kökten yanlıştı. Ön ittifaklarda İlahlar karşı ilahlarla; melez grup üyeleri de karşıt grup üyeleriyle birleşiyorlardı. Ama birbirine karı koca değildiler. Bu anlamlar köleci mana dili ile söylendiği zaman, büyük yanılgılar ortaya koymaktadırlar.

Yani ittifak içindeki bir grup tarafından doğrulan bir çocuk, ittifaklı kardeş oluşun aitleştirmesi üzerinden yürünerek bu grup emzirmeden karşı grup tarafından emzirilebilecekti. Karşı grup tarafından emzirilen çocuk ta, eski totemi kural içindeki anlamıyla; çocuk doğuran grubun değil, emziren grubun aiti olacaktı.

Ea; İttifak yasasına (Mummu'ya) ve ittifaka sadık kalan Apsu grubuna karşı çıkıyordu. Ea karşı çıkıyor çıkmasına da, başarılı olamayacaktı. Alttaki anlatımlara doğru indikçe burada ön ittifaklı kavramlarla, köleci kavramlar iç içe geçmiş durumdadırlar.

"Tiamat'ın, Ea'yla savaşmak üzere yarattığı bir dizi canavarlar karşısında, EA başarılı olamadı. Tiamat'ı; acı suyu temsil eden grubun kadın temsilcisi olan bir ilah olarak düşünürsek Apsu da Tatlısu dolayındaki grubun erkek temsilcisi olan bir ilahtı. Ya da bunun tam tersi bir anlatım da söz konusu olmalıdırlar.

Gruplar eril ve dişi olan kişilerden oluşur. Sosyal mantık yapacağı temaslarına; yani girişme yapacağı gruplara; duyuru yolu ile kardeş olup olmadıklarını gösteren mana ilişkisi üzerinde bakar.

Üretim hareketi nedenle yapılan bu birleşmeler, sosyal anlama yönüyle de karşı cinsler arası ilişki olacaktır. Grup hareketli cinsler arası ilişkiye göre bir taraf erkeklerinin bu taraf grubu, kadın olarak

görmesi; bu taraf erkeklerin de o taraf grubu, kadın olarak görüp söylemesi normaldi.

Aynı yolla bu taraf kadınları karşı taraf grubu erkek olarak görecek. Diğer taraf kadınları da bu taraf grup kişilerini, sosyal mantaliteli ilişkileri üzerinde erkek olarak görecek. Erkek olmakla karşı tarafı dışı cins olarak gören göz ile koca olarak gören gözün, sosyal statülü anlamı aynı değildir.

Bu nedenle karı-koca söylemi özel sahiplik ilişkisidir. Köleci mana dilidir. Cinselliğin mal-mülk, miras, çocuk velayeti ilişkileri üzerinde mal-mülk gibi özelleşmesidir. Köleci mantığa göre birinci halde Apsu, Tiamat'ın kocasıdır. İkinci halde de Tiamat Apsu'nun kocasıdır.

Marduk Ea'nın oğludur. Marduk 50 gözlü, 50 kulaklı, 50 kollu olmakla en azında 25 tane El aiti grup birleşeni ile "entegre olan bir süreç özelliği" olmasıdır. Ki bu anlatım bir yönü ile ön ittifaklara uzanan bir hafıza aktarımından yansımaktadır.

İlahideki baba oğul ilişkisi ile anlatım yapan dil ise kesin bir söylemle köleci süreci anlatmaktadır. Ki bu durumda da El, aile ilahı olmuş olan bir El'dir. Bir aile El-ilahı olan El, monarşin süreçten geçen evrilmesi ile El-ilahın oligarşin süreç içinde olması akla gelir.

Yani El sahipli monarşi süreçler yeni bir tevhitte; yeni bir birleşmeyle; yeni bir sentezle olan durumların içinde olmakla; anlatım olan süreç köleci bir oligarşin ittifaklı duruma geçmektedir. Bu durumda da önce sürgün yiyen köleci ittifaklı El'ler akla gelir. Sonra da El'ler arası uzlaşa ile oligarşin ittifakına uzanan bir süreç içindeki olayları konu eden bir köleci hafıza söz konusudur.

Marduk, Güneş Tanrısıdır. Groteski mana anlayışı içinde Güneş verili temel düzenli bir düzlemin içindedir. Güneş kavranma ve eylemli oluşla ilk hareketler içinde verili düzlemin olmazsa olmazdır. Temel algı bu olmakla beraber insanımsıların ya da organik hayatın duyguları dışında Güneş'e özel bir önem atfetmezler.

Güneş verili düzen ve düzlemin zaten bağıl ilişkisidir. Toptan kavranması içindedir. Güneş üreten ilişkiler üzerinde özel anlamla öne çıkarılacaktı. Ama doğada insan dışında üretim hareketi yapıpta üretim hareketi üzerinde toplum olmuş olmakla, Güneş'e özel anlam atfeden organikler pek pek yoktur.

Üretim ilişkisi üzerinde Güneş'in tarım ve hayvancılık üzerindeki özel bağıntısı bilinmeye başlayınca Güneş verili düzlem içindeki bağıntısından koparılıp çok özel bağıntılı durumla insanın ilgi konusu olmuştur.

Ama ön ittifaklı süreç içinde oluşan bu özel bağıntılı ilgi isimlemeleri sadece totem meslekliyetkilenmesi olan gruba yardımcı bir anlamdı. İlahlar üzerine bir anlam, ilahların üzerine takdirde buldukları bir ifade değildi.

İkinci bir anlam olan bu isim yetki ve sorumluluk ifadesi olmayan bir isim olmakla sadece gurur okşayan tanınma veren bir anlamdı. Yani yavaş yavaş gruplar üzerine güç tanımlı isim tanımı olmakla eşletilmişti. Pekiyi de Güneş ile grup ismini dolayısıyla ilah ismini eşletme nereden çıkmıştı?

Yani ittifaklı olan bir grup benzer totem mesleği nedenle aynı ismi alması demek totem düzlemde sosyal yaşantı içinde bir karışıklık demektir. Örneğin ittifak içinde aynı totem meslekli totem aiti kişiler birbirine cinsel temas yapamayacaktır.

Aynı totem gruptan oldukları halde ittifak içinde cinsel temas yapabilecek iki grup, aynı totem mesleği ile anılmakla aynı totem aiti gibi anlaşılacaktır. Bu nedenle iki ayrı grup olan bu gruplar aynı totem mesleği ile anılan gruplar olarak söylenecek olmakla birbirine cinsel temasta yapmamakla yüz yüze kalacaklardır.

Daha önce buğday totem mesleği ile kendisini ittifaka tanıtmış olan bir grubun yanında yine mesleği buğday yetiştiriciliği olan ikinci bir grup olsun. İşte bu tekil grup isim karışıklığını önlemek için ittifaka sonra katılan grup kendisine başka bir isim alacaktır. Totem mesleği patenti korunuyordu.

Buğdayın Güneş'e olan üreten ilişki bağıntısı olması nedeniyle; buğday üreten ikinci grup kendi isim tanımlamasını Güneş'le eşletmiş olabilecektir.

Grup ismi "grup mesleği olmakla takdir ve irade kullanma yetkisi ve ittifaka olan sorumluluğuydu". Güneş isimli grupta bu isimle takdir eden ve irade kullanan gibi bir yansımayı verirse de; kullandığı takdir ve irade yetkisi ile sorumluluğu Güneş isminden gelmiyordu. Bu doğru değildir.

Totem mesleği ile isim alan grupların takdirde bulunmaları nedeniyle; totem mesleği olmayan isimlerin de, bir gruba takdirde bulunma yansımasını vermesi kaçınılmazdır. Ama Güneş isimli grubun Güneş adı ile takdir ve irade kullandığı söylemi doğru değildir. Çünkü Güneş isimli grup, kendi ön ittifakını Güneş adıyla değil, buğday yetiştiren patenti nedele yapmıştır. takdirde bulunmayı da bu patentle yapmaktadır. Güneş adı patent değildir.

Fakat ön ittifaklı birleşmelerin olduğu bu aşamada Güneş eşlemeli isim tanımlaması içindeki grubun yetkisi asla Güneş tanımlaması üzerinde olan bir takdir ve irade sahipliği değildir. Çünkü ön ittifakların temelinde: üretim ilişkisi ve üretim hareketi olmayanlar; veya hiçbir totem mesleği olmayanlar ya da totem mesleği üzerinde takdir ve iradesi olmayan gruplar; ön ittifakın girişmesi içinde değildirlere.

Aslan, kartal, Güneş gibi isimler ne bir totem mesleğidirlere. Ne de bir takdir ve irade kullanımı içinde ittifak etmenin gücüdürler. Bu isimler sadece her bir üretimle bir bağıntısı olan, ya da göz dolduran bir güçlülük vs. türü özel bir algıdırlere. Bu nedenle bir totem mesleği olmadan aslan ve Güneş gibi ismi alan

grubun ön ittifak yapma şansı yoktur.

Kölecî sistem nasıl takdir ve irade kullanma yetkisini bir yanılsatma ile üreten ilişkiler üzerinde alıp; takdir ve iradeyi kişisi mal mülk sahibi olanların uhdesine verdiyse; Güneş ismi ile de El, El-ilahı üzerinde de aynı yanılsatmayı yapacaktı.

Üretene değil de sahipliğe irade kullandıran yanılsatmayı yapan ilk illüzyon gibi yine ön ittifaklara konu ve bağıntı olmayan ya da bir üretim ilişkisi; bir üretim hareketi olmayan bir isimler de ikinci bir yanılsatma illüzyonu olacaktı. Bir grubun kendisini Aslan ve Güneş gibi isimlere eşletme yapmasında doğaın algı illüzyonu nedeniyle Güneş isimli grup sanki bir totem mesleği üzerinde takdir ve irade kullanıyormuş gibi olmakla söylendi.

Bu bir algı yanıltmasıydı. Bu kölecî düzenin ikinci bir yanılsatmasıydı. Yani ön ittifaklı grupların kendini Aslan gibi güçlü, Güneş gibi devasa oluş isimleşmesi üzerinde yetkileyen bir takdir ve irade kullanımı yoktu.

Oysa kölecî El-ilahlar aslan ve Güneş sembolü oluş üzerinde takdir ve irade kullanmakla aslana ve Güneş'e de hükmediyorlardı! "Güneş ve Ay'ın hali de El'in bir takdir ve kader dilemesiyledir" diyecekti.

Kölecî sistemde bu kabil illüzyona tabii ilgi ve güç üzerindeki benzetimler üzerinde tanımlamalar vardır. İlah mesleği gibi gerçeklikteki irade kullanımı, Güneş gibi yardımcı isimlerle de transfer edildi. Transfer anlam üzerinde geçişen takdir etme yetkisi El-ilahların üzerine yapışan sıfatlarla illüzyon olmuşlardır.

Marduğun Güneş'e de hükmedip Güneş'e de takdirde bulunmasıyla Marduk, ilahi dünyanın en güçlüsüydü. Şunu da unutmayalım. Marduk bir totem mesleği patentli olmakla ilah iradesini kullanan ve ilahi takdiri yapan bir güç değildir. Kölecî sistemin çatışan toplum süreçleri üzerine oturan, El mana anlayışının bir versiyonudur.

Marduk totem mesleği sahipliği üzerine oturan bir oligarşin El temsilcisidir. Monarşin El dönemli sürecin içinde oligarşini sentezleri yapmayı ifade eder. Tevhitin El-ilahıdır.

El ilah demekle şunu kast ediyorum. El-ilahtaki El, kolektif olana karşı olmakla kişisi malı ve kişisi mülkü keyfine göre veren ya da malı mülkü kimi kişilere vermeyen bir mana gücü olmakla; yine bir El'dir. Ama diğer yandan da El; üretim yapan, kolektif ligi savunan bir "ilah" gibi "irade ve takdir" yetkisi kullanmakla da El, ilah gibi davranmaktadır. Bu nedenle keyfilik ve kolektiflik gibi her iki zıt sıfat ile El, El-ilahtır.

Tıpkı ön ittifaklardaki totem meslekli grupların birleşmesiyle oluşan grup içi ikizleşmeler gibi Marduk tandanslı birleşmeler de, bir ikizleşme sıfatı olarak söylenenlerdi. İkizleşen güçle Marduk, yeni bir sahipliğin tekil takdir ve iradeye gücüne dönüşmektedir.

Bu ardışık ikizleşmeler nedeniyle Marduk; elli kollu. Elli kulaklı. Elli gözlüdür. Bu söylem hem tekil olmanın hem de tekil oluştaki sentez katkının söylemidirler.

Bu demektir ki Marduk en az 25 grulu bir ittifakın, tevhit ilahıdır. Siz düz mantıkla bakıp ta; tekil olan Marduğu Elli kollu olur mu? Elli kollu oluyorsa tekil irade olur mu? Deyin durun. Unutmayın ki her şey zıddını yaratır (oluşturur). Teklik çokluğunu, çokluk ta tekliğini oluşturur. Gerçekler de bu ilkeye göre oluşur.

25 El-ilahlı mecliste; Tiamat ile yenilemeyen Ea; kurul içindeki Marduk'tan yardım ister. Ea'nın oğlu da olan Marduk, kendisinin hükümdar (Baş El-İlah) olması koşuluyla Tiamat'a karşı savaşmanın sözünü verdi.

Kölecî sistem, tüm kötülüklerin anasıydı (doğurucusuydu). Oligarşini tevhit dili, tüm bu kötülüklerle eşletilen bir tevhit mücadelesini de bu anlatımlar içinde zımnen söylüyordu (üstü kapalı, dolaylı söylüyordu).

Marduk ancak, uzun ve tehlikeli bir mücadele sonunda Tiamat'ı güçlkle öldürebildi. Bu aktarımlar sürecin Eksen çağına gelişinde süreci hazırlayan ön düşüncelerdir. Tarihsel oluşumlardır. Üretim ilişkilerini çağrıışan ve üretilenlerin ne şekil bağıntılar üzerinde paylaşıldığıdır.

Yani tüm bunlar eksen çağına ilişkin başlatıcı süreçler olup; evrime süreci manaca anlamanıza, yorumlamanıza dek sizleri hazır oluş durumuna getirecektirler.